

[Formanden.]

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 20.30.

Mødet udsat kl. 19.10.

Mødet genoptaget kl. 20.30.

Forhandlingen om de 3 forespørgsler genoptoges.

Statsministeren (*Hilmar Baunsgaard*): Hr. Ivar Nørgaard stillede mig et spørgsmål vedrørende forhandlingerne om et udvidet nordisk økonomisk samarbejde. Jeg vil gerne foranlediget af dette ganske kort sige, at vi fra dansk side fortsat vil koncentrere os om at føre de nordiske samarbejdsforhandlinger frem til et resultat. Vi har fra dansk side givet udtryk for, at vi lægger vægt på, at det bliver et væsentligt resultat, og vi finder fra regeringens side, at der bør være tale om et virkeligt nybrud i det nordiske samarbejde. Vi tillægger det afgørende betydning, at forsøget gøres på at opnå dette nybrud, og jeg tror, jeg tør sige, at der allerede er udfoldet meget store bestræbelser fra dansk side.

Men når det er sagt, skal det også tilføjes, at vi naturligvis ikke forestiller os at vende os fra nogen del af det nordiske samarbejde, der er i gang, hvis det virkelig skulle vise sig umuligt at nå det af os ønskede resultat. Og på samme måde vil jeg sige, at når vi ønsker resultater, stiller vi selvfølgelig ikke sådanne krav, at det på forhånd skulle udelukke, at der skulle kunne nås et resultat med de andre nordiske lande. Det er jo det, vi stræber efter.

Og må jeg så, da jeg nu er heroppe, nævne hr. Frode Jakobsens indlæg, hvor hr. Frode Jakobsen refererede, hvad der var sket på det radikale venstres landsmøde. Jeg vil gerne sige, at det radikale venstres landsmøde optrådte ikke som af hr. Frode Jakobsen refereret, men man henviste vedrørende anerkendelsesspørgsmålet over for Østtyskland til Parisaftalerne vedrørende Tysklandsforholdet. Det radikale venstre har op-

fordret regeringen til at arbejde for at få den vesttyske regering til at ændre holdning i grænse- og repræsentationsproblemerne for Østtyskland. Det kan ikke være undgået hr. Frode Jakobsens opmærksomhed, at der har været en vis udvikling i gang mellem de to dele af Tyskland. Det må vel nok realistisk erkendes, at den bevægelse, der har været, vil være påvirket af den czekoslovakiske krise. Må jeg sige til hr. Frode Jakobsen, at jeg i mine samtaler i sommer med den tyske forbundskansler, Kiesinger, selvsagt understregede baggrunden for den danske regerings holdning, der som bekendt er, at de faktisk eksisterende grænser skal være udgangspunktet for Europadrøftelser.

Udenrigsministeren (*Poul Hartling*): Jeg er i den behagelige situation, at jeg kan takke, i hvert fald en række af ordførerne for tilslutning til redegørelsen og for supplerende bemærkninger. Det gælder både det ærede medlem hr. Per Hækkerup og de ærede medlemmer hr. Poul Schlüter og hr. Per Federspiel og hr. Stinus. Det gælder endogså SF's ordførere, såvel den europæiske som den mere globale ordfører.

Hvis jeg må begynde med det ærede medlem hr. Per Hækkerup, så takker jeg for et indlæg, som jeg vil tillade mig at betegne som en ansvarlig og en sober tale om de alvorlige problemer, som vi her beskæftiger os med. Og når hr. Per Hækkerup adskillige gange i sit indlæg understregede, at han var enig i vore synspunkter, han havde en positiv indstilling til det, og han ville slutte sig til det, som var blevet sagt, kan jeg altså takke for det.

Der blev stillet nogle spørgsmål og gjort nogle bemærkninger, som jeg skal prøve på at få svaret på.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup nævnte den sikkerhedspolitiske undersøgelse og spurgte, om det var sådan, at denne sikkerhedspolitiske undersøgelse var noget, som sinkede eller udsatte den forsvarsordning, som drøftes. Jeg vil dertil svare, at regeringen har nedsat et ministerudvalg, og til hjælp for det er der et arbejdsudvalg under ledelse af ambassadør Gunnar Seidenfaden, og jeg mener — vi har jo talt om det før også — at det må være en rigtig ting, det må være legitimt, at en regering fore-